

maše GLASILO SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO *delo*

Leto IV. — Laško, april 1970 — številka 4 (32)

KREDITIRANJE ZASEBNIH KMEČKIH GOSPODARSTEV

Vsa proizvodnja, tako industrijska kot neindustrijska, se nenehno izboljšuje. To veija tudi za kmetijsko proizvodnjo na vsem svetu.

Na žalost ugotavljamo, da kmetijska proizvodnja pri nas ne napreduje z isto stopnjo kot industrijska, zato je vse večji razkorak med industrijo in kmetijstvom. Produktivnost v industriji narašča hitreje kot v kmetijstvu in s tem v zvezi tudi dohodki kmečkega prebivalstva relativno nazadujejo.

Ta ugotovitev povsem drži za naše področje. Število kmečkega prebivalstva se sicer zmanjšuje in torej na isti površini ostaja manjše število ljudi, vendar le-te ne zamenjujejo sproti sodobni stroji.

Na našem področju živi izključno od kmetijske proizvodnje še vedno blizu 30 % prebivalcev, veliko pa je takšnih, ki živijo na kmetijah,

zaposleni pa so v tovarni. Ti sicer imajo boljše dohodke, vendar le-ti niso iz kmetije.

Te ugotovitve nam narekujejo nujne spremembe v agrarni politiki pri nas. Sedaj tečejo v vseh političnih forumih razprave, kako pospešiti in usmeriti pravičen in za nas sprejemljiv razvoj privatne kmetije.

Osnovno izhodišče za tak razvoj je specializacija proizvodnje. Za pogoje kmetijstva v naši občini je praktično edina pot specializacija v živinorejsko proizvodnjo, mogoče z dodatno proizvodnjo kakšne intenzivne kulture.

Takšne intenzivne rastline, kot je ribez, jagode, rženi rožički in podobno so potrebne predvsem za manjše kmetije, ker si le na ta način lahko povečajo svoj dohodek do takšne višine, da bo kmetija nor-

malno napredovala in da bodo člani družine imeli primeren dohodek.

Specializacija je potrebna iz več razlogov. Kot že navedeno, je možno povečati proizvodnjo samo z intenziviranjem na eni strani ter s povečanjem površin na drugi strani. *Z večjo uporabo gnojil je možno podvojiti pridelke v kratkem času pri tistih rastlinah, ki imajo za to sposobnost. Travniki so to zagotovo!*

Večina naših kmetij je hribovitih in je za obdelavo zemlje potrebno preveč truda in stroškov, zato je primerno le pridelovanje krme.

Letos bodo prvič dane možnosti, da bomo lahko kmetu, ki želi povečati in specializirati proizvodnjo, nudili za to tudi ustrezne kredite.

Kreditna sredstva bodo na razpolago v drugi polovici leta. Ta sredstva bodo po ugodni obrestni meri in za dobo do 5 let, za nekatere namene pa verjetno za naše področje celo do 15 let.

Sredstva bo možno dobiti le v primeru, ko bo del vlaganj zagotovil kmet, del kmetijska zadruga in del Kreditna banka. Celje iz lastnih in republiških virov. *Ta sredstva bodo le za tiste kmetije, za katere bomo izdelali preprost ureditveni program in ki se bodo dejansko začele preusmerjati in intenzivirati proizvodnjo pogodbeno s kmetijsko zadrugo.*

Sredstva bodo na razpolago za nakup zemlje, za preureditev hlevov, za nakup plemenske živine in mehanizacije, medtem ko so sredstva za gnojila, krmila tako vedno na razpolago.

Kmetijska zadruga bo kreditirala ta vlaganja le iz dela hranilnih vlog. Zato je izredno pomembno, da vsakdo, kdor je res pripravljen povečati svojo proizvodnjo, vlaga vsaj minimalen del sredstev, ki jih bo dolžan kmet prispevati.

Smatramo, da je edinstvena priložnost, ki jo nikakor ne smemo zamuditi, zato je dolžnost vseh, da v tem delu prispevajo po svojih zmogljivostih.

NOVAK inž. JOŽE

SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO — KOMISIJA ZA PODELITEV »NAGRADA OBČINE LAŠKO — 2. JULIJ«

v a b i

vse zainteresirane delovne in druge organizacije, društva ter posameznike k vlaganju predlogov za podelitev

»NAGRADA OBČINE LAŠKO - 2. JULIJ«

Nagrada je namenjena kot moralno in materialno priznanje delovnim in drugim organizacijam, društvom ter posameznikom za izjemne dosežke na področju komunalne dejavnosti, kulture in prosvete, zdravstva in socialnega varstva, družbeno-politične dejavnosti in drugih dejavnosti, ki imajo splošen družbeno koristni pomen.

Nagrada se podeljuje na dan občinskega praznika. Prvič bo podeljena 2. julija 1970 na slavnostni seji občinske skupščine.

Vsako leto se podeli tri nagrade in sicer:

1. nagrada din 2.500
2. nagrada din 1.500
3. nagrada din 1.000

Predlog za podelitev nagrade lahko poda vsaka fizična in pravna oseba. Predloge je treba izčrpno obrazložiti in predložiti ustrezno dokumentacijo.

Komisija sprejema predloge za podelitev nagrade v letu 1970 do vključno 15. maja 1970.

Predloge z obrazložitvijo in dokumentacijo je treba poslati na naslov: SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO — KOMISIJA ZA PODELITEV »NAGRADA OBČINE LAŠKO — 2. JULIJ«.

KOMISIJA

NEKATERE ZNAČILNOSTI ZAKONA O VOJAŠKI OBVEZNOSTI

Kaj moramo vedeti o obveznosti služenja vojaškega roka? Vsekakor so najbolj zanimiva naslednja vprašanja: kdaj je lahko nabornik vpoklican na vojaški rok, koliko časa mora služiti, v katerih primerih se mu vojaški rok skrajša in kdaj se lahko naborniku služenje vojaškega roka odloži ali prekine.

Ko je naborna komisija ugotovila sposobnost ali omejeno sposobnost obveznika nabornika za službo v JLA, je s tem dala možnost upravnemu organu za narodno obrambo občine, da takega nabornika napoti na služenje vojaškega roka. Praviloma se vpokličejo naborniki v letu, v katerem dopolnijo devetnajst let starosti. Možni sta pa naslednji izjemi:

a) na svojo zahtevo je nabornik lahko vpoklican na vojaški rok v letu, v katerem dopolni starost osemnajst let;

b) ob vojnem stanju ali neposredni vojni nevarnosti lahko odredi vrhovni poveljnik, da se vpokličejo obvezniki naborniki, ki v tem letu dopolnijo osemnajst let.

Novi zakon pozna tudi omejitve glede vpoklica na odslužitev roka v JLA. V mirovnem stanju namreč ne more biti poklican na odslužitev roka:

a) kdor je zaradi kaznivga dejanja pravnoomočno obsojen na zapor ali strogi zapor;

NADALJEVANJE

(2)

b) zoper kogar je uveden kazenski postopek zaradi kaznivga dejanja.

Takšni obvezniki naborniki se vpokličejo na odslužitev roka po prestani kazni, pogojni odpustitvi, oziroma končanem postopku. Vpoklicani so lahko vse do konca tistega leta, v katerem dopolnijo starost petintrideset let. Do te starosti je lahko vpoklican na vojaški rok tudi obveznik nabornik, če se ugotovi, da zaradi neizvrševanja z zakonom predvidenih obveznosti ni bil vpoklican do konca koledarskega leta, v katerem je dopolnil sedemindvajset let.

Obvezniki naborniki, ki imajo ustrezno izobrazbo in izpolnjujejo tudi druge posebne pogoje, lahko na predlog odseka za narodno obrambo služijo rok v šoli za rezervne oficirje. Dokončno odloča o sprejemu posebna komisija komande vojaškega okrožja.

Vojaški rok v JLA traja osemnajst mesecev, razen v mornarici, kjer traja dve leti. Tudi tu poznamo izjeme, katere dajejo določenim obveznikom pravico do služenja enoletnega roka. Do skrajšanega roka imajo pravico:

a) tisti, ki so končali višjo ali visoko šolo, fakulteto ali umetniško akademijo in vsi tisti, ki so na visokošolskih zavodih napravili vse izpite, predpisane za prvi dve leti in vse izpite iz predmetov pouka za obrambo in zaščito po učnem programu.

b) tisti, ki jim je z odločbo priznana lastnost edinega hranilca.

Obveznik nabornik ali vojak pod b. pa stranke, ki izkažejo pravni interes, naslovijo zahtevek na odsek za narodno obrambo, ki je stvarno pristojen za reševanje vloge.

Komu je lahko priznana lastnost edinega hranilca, je podrobneje razvidno v 34. členu zakona. Na kratko bi poudarili le najvažnejše razloge in sicer: skupno gospodinjstvo, pridobitna nezmožnost članov skupnega gospodinjstva in določen dohodek na člana gospodinjstva (200 din na osebo osebnega dohodka ali pokojnine, ali 400 din kmetijskega dohodka letno na osebo). Podrobnejša obrazložitev glede pravic edinega hranilca je podana na 29. strani brošure Ljudska obramba, ki jo je odsek preko krajevnih skupnosti razdelil med občane brezplačno. Kdor te knjižice slučajno nima, jo lahko dobi brezplačno na odseku za narodno obrambo občine Laško.

Služenje vojaškega roka se na zahtevo nabornika obveznika odloži:

a) rednim učencem srednjih in strokovnih šol, najdalje do konca leta, v katerem dopolnijo triindvajset let;

b) učencem, ki so končali srednjo pomorsko šolo, do konca plovne dobe na ladji, najdalj pa do konca leta, v katerem dopolnijo štirindvajset let starosti;

c) rednim študentom najdalj do konca novembra v letu, v katerem dopolnijo sedemindvajset let;

č) edinemu hranilcu najdalj do konca novembra v letu, v katerem dopolni starost sedemindvajset let.

To so obenem tudi najpogostejši zahtevki, s katerimi se vsakodnevno srečujemo pri svojem delu, čeprav daje zakon tudi druge možnosti za odložitve roka.

Vojaku se služenje vojaškega roka prekine, to je začasno se ga odpusti iz JLA, če postane med služenjem roka začasno nesposoben, če ga je vojaško ali civilno sodišče med služenjem roka pravnoomočno obsodilo na zapor ali strogi zapor. Pri tem je zelo važno zakonsko določilo, da se sme zaradi začasne nesposobnosti prekiniti vojaku služenje roka samo enkrat. Če bi mu namreč bilo zaradi zdravstvenega stanja treba prekiniti vojaški rok tudi drugič, se ga namesto tega prevede v rezervni sestav, to je odpusti iz JLA kot da je vojaški rok odslužil.

Vojaški rok se lahko prekine na vjakovo prošnjo tudi zaradi smrti ali hude bolezni v družini ali zaradi prizadetosti zaradi elementarnih nesreč. Če je vaku prekinjen rok zaradi vzrokov navedenih v tem odstavku, lahko traja odložitve največ leto dni, nakar se mora vrniti v JLA. Nadaljnje služenje je oprščen vojak; na enoletnem roku, če je že odslužil najmanj devet mesecev, vojak na osemnajst mesečnem roku, če je že odslužil najmanj dvanajst mesecev in mornarji, ki so že odslužili najmanj osemnajst mesecev. Te olajšave so deležni tudi tisti vojaki, ki jim je prekinjen vojaški rok zaradi začasne nesposobnosti za vojaško službo, medtem ko morajo vsi drugi služiti poln rok.

Gojencem vojaških šol se šteje čas prebit v vojaških šolah v vojaški rok z izjemo prvega leta šolanja, ko gojenci te ugodnosti niso deležni. To pride seveda v poštev pri tistih mladincih, ki iz kakršnih koli vzrokov prekinejo šolanje v vojaških šolah.

Te ugodnosti so deležni tudi gojenci triletnih šol za miličnike. V Sloveniji je to strokovna šola za notranje zadeve — kadetski oddelek v Ljubljani. Kadeti, ki končajo to šolo, obenem odslužijo tudi vojaški rok.

MARTIN KOLARIČ

POJASNILO GO LAŠKO

O DOMAČI PORABI LESA

V zvezi z vprašanjem o domači porabi lesa, ki so ga postavili odborniki na zasedanju skupščine, je Gozdni obrat Laško poslal naslednje pojasnilo:

»Domača poraba lesa je urejena z zakonom o gozdovih SRS iz leta 1965. Po določilih tega zakona občinske skupščine določajo sumarno kvoto lesa, ki ga lahko kmečka go-

spodarstva porabijo za domače potrebe. To velja za iglavce kakor za listavce, na območju občine oziroma enote podjetja, ki gospodarji z gozdovi v zasebni lastnini. Samoupravni organi pri tej gozdno-gospodarski organizaciji pa so dolžni s svojimi samoupravnimi akti urediti razdeljevanje te količine.

Delavski svet je s pravilnikom to razdeljevanje lesa za domačo porabo uredil takole:

Do 1 m³ lesa iglavcev lahko gozdar odkaže za doma ob priliki odkazila, če to zahteva lastnik gozda in ustno utemelji potrebo.

Do 3 m³ lesa iglavcev je treba potrebo utemeljiti pismeno in vlogo rešuje Svet delovne enote.

Nad 3 m³ lesa iglavcev lahko dobi lastnik gozda, če potrebo utemelji pismeno (z vlogo) tej pa doda dokazilo, ki ga dobi na občini (gradbeno dovoljenje ali adaptacijsko dovoljenje ali odločbo o priglavitvi popravila na poslopju).

Les je možno dobiti le, če gozd zmore in dokler kvota ni izčrpana.

Roki za uveljavljanje domače porabe so od marca do konca decembra. Pomeni, da je rok za sečno sezono 1969/70 potekel. Od marca pa do decembra 1970 bomo sprejemali vloge za sečnjo v jeseni 1970 in v zimi 1971.

Šef gozdnega obrata:
Kmecl Marko, dipl. inž. gozd.

VSEBINA

- KREDITIRANJE ZASEBNIH KMEČKIH GOSPODARSTEV
- NEKATERE ZNAČILNOSTI ZAKONA O VOJAŠKI OBVEZNOSTI (2)
- O DOMAČI PORABI LESA
- NOVE POLOŽNICE ZA PLAČILO DAVKOV
- ODGOVOR NA ČLANEK: GOSPODARSKI POMEN LOVSTVA
- USPOSLJANJE REZERVNIH VOJASKIH STAREŠIN
- CENILNE KOMISIJE
- SPOMINU DUŠANA POŽENELA
- JANEZ KRŠNIK VALVASOR IN LAŠKI SPITAL (2)
- LIKOVNI SVET NAJMLAJŠIH
- SEMINAR ZA OBRTNIKE
- RAZNE OBJAVE
- POSEBNA PRILOGA: URADNI VESTNIK OBČINE LAŠKO, ŠT. 2/70

NOVE POLOŽNICE

S plačilom druge akontacije vseh vrst prispevkov in davkov občanov, ki zapadejo v plačilo 15. maja 1970 — za prispevek v sklad za uporabo mestnega zmljišča pa z 10. aprilom 1970 — uvaja davčna uprava občine Laško nove obrazce položnic (obr. 3b Položnica prispevkov in davkov občanov). Mimogrede naj povemo, da te položnice hkrati uvajajo tudi davčne uprave občin: Trbovlje, Hrastnik, Žagorje in Domžale.

Nove položnice, ki jih uvajamo, imajo določene prednosti od dosedanjih. Te so zlasti:

bo zadržala Služba družbenega knjigovodstva; tretji list »OBVEŠTILO FINANČNEMU ORGANU« pa bo prejela davčna uprava občine zaradi knjiženja v dobro konta davčnega zavezanca.

Vsi trije deli (listi) so popolnoma enaki: po formatu, tisku, tekstu, rubrikah, in z adrema strojem napisanim besedilom.

Novi obrazec bo imel v zgornjem desnem kotu v rubriki »DIN« vpisan znesek, ki ga bo davčni zavezanec dolžan plačati. Zaradi mehanografske obdelave znesek ne bo

neč ne mogel razbrati, na kakšne prispevke in davke se vplačani znesek nanaša. Končno bo v spodnjem delu obrazca (položnice) napisan datum, do kdaj je treba znesek plačati in katero akontacijo.

Levi zgornji del položnice bo za plačilo II. in III. akontacije ostal neizpolnjen; davčna uprava ga bo izpolnila šele za letni obračun, ko bo izkazan morebitni zaostanek ali preplačilo iz preteklega leta, celotna letna odmera na podlagi prejetih odločb med letom, obračunane obresti, stroški izterjatve, ki so nastali med letom ter vsa dotakratna plačila v letu 1970.

V spodnjem levem delu bo organ (pošta ali Služba družbenega knjigovodstva) potrdila prejem plačanega zneska s podpisom in svojim pečatom. Samo tako opremljeno »POTRDILO« bo veljalo kot dokaz o plačilu. Kakršnokoli popraviljanje s strojem napisanih delov položnic ni dovoljeno.

S položnicami na novih obrazcih bo možno plačati na vseh poštah v SR Sloveniji, razen na pošti Ljubljana in pri vseh ekspoziaturah SDK na območju Slovenije, dočim v drugih republikah uporaba teh obrazcev-položnic zaenkrat še ne bo mogoča. Zavezanci z navedenih območij bodo zato lahko plačali prispevke in davke edinole z dosedanjimi obrazci položnic, ki seveda še ostanejo v veljavi in bodo v teh redkih primerih še v rabi. Z uvedbo novih obrazcev položnic pa se bo možno poslužiti tudi še dosedanjih obrazcev, če in dokler še bodo na zalogi.

K uvedbi novih obrazcev v plačilnem prometu sta dali soglasje tako Glavna centrala Službe družbenega knjigovodstva v Beogradu, pristojna podružnica SDK v Celju in tudi Podjetje za pft promet v Celju, ki bosta o tem s potrebnimi navodili za manipulacijo obvestili svoje področne organe.

Novi obrazci položnic, ki si kot novost v plačilnem prometu za plačevanje prispevkov in davkov občanov utirajo pot v prakso, se bodo zaradi svoje enostavnosti, izredne praktičnosti, zlasti pa zaradi racionalnosti pri njihovem pisanju nedvomno hitro in koristno uveljavili, čeprav bi kdaj kasneje, če bi tako narekovala praksa in potrebe, lahko doživeli določene izpopolnitve s še večjo uporabno vrednostjo. Toda takšni, kakršni so po svoji osnovni zamisli, bodo nedvomno dobili dostojno mesto v sodobni administraciji.

To pa pomeni tudi v tem poslovanju — KORAK NAPREJ.

LEV TIČAR

POTRDILO

OBVEZNOSTI	DIN	Sifra		DIN	156,20
Zaost.-preplač.		Tok			
Letna odmera		Je vplačal			
Zamudne obresti		PODBREZNIK MATIJA		5/148	
Stroški izter.		Brunška gora 6		211	
Skupaj		R A D E Č E			
Plačana		V korist računa	507-846-1-019		
Rozlika		Naziv računa			
ZA ZAPOZNELA VPLAČILA		2000-Prisp.od kmetijstva			
OBRAČ. 9% ZAMUDNE OBRESTI		SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO			
Vplačilna št.		Rok plačila	15.5.1970		
Vplačina			II.akontacija		
podpis		V			197

Obr. br. 3b Položnica prispevkov in davkov občanov

Informator - Zagreb

PRVI LIST OBRAZCA NOVE POLOŽNICE

- napisane bodo na adrema stroju — torej mehanografsko, kar pomembno skrajšuje čas pisanja;
- obdelava obrazca je enostavnejša in hitrejša, ker so vsi trije izvodi izpolnjeni ob uporabi NCR papirja kopirno;
- zavezanec omogoča plačilo brez kakršnegakoli dodatnega pisanja, in končno
- izključuje tudi napake, ki so se pojavljale pri uporabi dosedanjih položnic obrazcev, ko je bil vsak del posebej in ločeno izpolnjen.

KAKO BOMO UPORABLJALI NOVE POLOŽNICE?

Kot že rečeno, ima tudi novi obrazec kakor dosednji tri dele: »POTRDILO«, »TEMELJNICA« in »OBVEŠTILO FINANČNEMU ORGANU«. Prvi list »POTRDILO« bo ostalo po vplačilu kot dokaz o plačilu vplačniku davčnemu zavezanec; drugi list »TEMELJNICO«

napisan z besedami, ker so zlorabe z dopisovanjem ali popravljanjem številkl izključene.

V rubriko pod zneskom bodo vpisani podatki o vplačniku: priimek in ime zavezanca, bivališče z označbo hišne številke in pod tem še navedba pošte. Na skrajnem desnem robu v isti rubriki bodo podatki ali bolj konkretno številke, ki bodo označevale: označbo krajevne skupnosti, številko konta iz davčnega knjigovodstva ter številko odmernega kartona.

Iz rubrike »Naziv računa« bo davčni zavezanec lahko povzel, na kakšno vrsto davka, oziroma prispevka se položnica nanaša. Iz tega torej sledi, da bodo davčni zavezanci, ki plačujejo več vrst prispevkov ali davkov, prejeli za vsako vrsto prispevka ali davka posebno položnico, kar naj zavezanci sprejmejo z razumevanjem. Vsekakor pa je takšna rešitev boljša od tiste, če bi bile vse davščine terjane v enem znesku, ko bi potem davčni zaveza-

ODGOVOR NA ČLANEK »GOSPODARSKI POMEN LOVSTVA«

Lovstvo in divjad skozi očala kmeta

V drugi številki »Naše delo« je bil priobčen članek pod gornjim naslovom, ki ga je napisal Franc Klajne.

Ne morem drugače, da kot hribovski kmet, ki kmetujem na skopi hriboviti zemlji, odgovorim piscu tega članka, kateri, kakor iz pisanja dokazuje, pozna le zgolj svoj lovski »LUKSUS« in svoj lastni »JAZ«!

V tem članku pisec navaja, da je bila vrednost uplenjene divjadi v laški občini brez lovskega turizma v letu 1968 skoraj štiri in pol milijone starih dinarjev. Daje navaja, kaj vse daje lovstvo iz gospodarskega stališča družbi.

Pri tem pa pisec v pretirani skrbi za svoj lastni »JAZ« pozablja ali bolje rečeno noče vedeti, da tega vsega ne daje lovstvo, ampak je to v veliki meri prisilno vzeto kmetijstvu. Uplenjena divjad je zrasla in se preživljala na naših, pretežno hribovitih poljih in travnikih, da planin in gozdov ne omenjam.

Pisec v članku navaja, da so lovišča v občini Laško še nekaj desetletij sposobna prenesti večji stalež divjadi, brez omebe vredne škode za kmetijstvo in gozdarstvo. Navaja tudi, da ima prebivalstvo slab odnos do divjadi. Za razlog navaja prešibko lovsko čuvajno službo in prenizke kazni za protipravno prilasčanje divjadi ter nedovoljeno posedovanje orožja.

Tudi jaz kot kmet bi prav z veseljem povečal stalež živine v svojem hlevu, če bi SMEL POTEM TO ŽIVINO PASTI PO SOSEDOVEM travniku in hoditi po seno v sosedov senik.

Vidim željo pisca, da bi divjadi kar mrgolelo po naših poljih, ki bi še v večji meri sesala znoj in žulje nas kmetov v prid »lovceve«!

Kar se tiče slabega odnosa prebivalstva do divjadi, pa naj povem:

Prav ta zadnji marec sneg, ki je pri meni, ki še nisem posebno visoko, dosegel višino čez kolena, je sedaj trd, srnjadi pa se udira in kaže, kako sedaj žival trpi.

Vprašam pisca, ali si je že v teh dneh kdaj oprtal namesto puške koš s senom in ga ponesel v hriboviti gozd, lačnim srnam v tej tako veliki ljubezni in skrbi do divjadi?

Sem že pri petdesetih letih in v svojem življenju še nisem videl nikjer v gozdu krmišča s senom v visokem snegu. Rečem pa lahko in dokazem, da vsako zimo hodijo srne pod naše kozolce iskat, če bi bilo tam kaj za pod zob.

Lovci pač pričakujejo, da bomo kmetje tako kot vse leto, redili njihove »ljublence« tudi pozimi.

To je lep dokaz, da so lovci ljubitelji divjadi le v lepih poletnih dneh, ko jo kot športniki in v razvedrilo, pri opazovanju naravnih lepot s puško v roki zasledujejo. V težkih zimskih dneh, ko je sneg visok in divjad hudo strada ter je ta potrebna pomoči, pa ta »ljubezen« lovcev do divjadi preneha.

Skrb za divjad ni samo v pobijanju nedolžnih mačk, po katerih lovci tako radi »usekajo«, temveč se naj bi odražala tudi v prinašanju hrane v kritičnem času.

Ali ni to tudi slab odnos lovcev do divjadi, kar pisec pripisuje le prebivalstvu.

Nas hribovite kmete tarejo razni problemi in med temi je eden glavnih prevsok stalež divjadi in pa nerealno povračilo škode od strani lovcev, ki nam jo povzročijo divjad.

Pred leti so mi divje svinje napravile precej škode na pridelku koruze. Škoda je bila potem od strani lovcev ugotovljena in v kilogramih ocenjena. Ta koruza mi je bila tako pošteno plačana, da sem moral dodati še po en stari dinar (takrat še ni bilo novih), da sem v trgo-

vini kupil za 1 kg plačane koruze, 1 kg praznih otrobov!

Prideloval (gnojil in obdeloval) sem koruzo, pa sem po zaslugi divjih svinj pridelal otrobe.

Vprašam vas sedaj, ali je tako plačilo pošteno, kot vedno trdijo lovci, sklicujoč se na svoj lovski zakon?

Dolžnost občinske skupščine je, da odredi večji odstrel divjadi (srnjadi), da postavi pred lovce zahtevo, da se divje svinje popolnoma iztrebijo in ne dopusti prostih rok lovcem, da v pretirani skrbi za svoj lovski »luksus«, povečujejo stalež divjadi na račun nas kmetov.

Tudi kmetje smo ljudje, ki moramo garati in delati v poletnem času tudi po 16 in več ur, nikoli pa manj kot osem, da iz naše skope hribovite zemlje iztrgamo boren košček kruha.

Tudi mi, prav tako kot drugi poklici delamo zato, da si ustvarjamo pogoje za vsakdanje življenje, ne pa tako, kot nekateri o nas kmetih mislijo, da naj delamo samo zato, da nam ne bi bilo dolg čas!

Viktor JERAN,
Rečica pri Laškem

Usposabljanje rezervnih vojaških starešin

ZAKAJ NOV NAZIV

Organizacija rezervnih starešin je precej stara oblika združevanja rezervnega starešinskega kadra, ki je tekom let doživela precej sprememb.

Te spremembe so bile organizacijskega in kadrovskega značaja.

Tako so se rezervni starešine najprej združevali v »Udruženju rezervnih oficirjev in podoficirjev«, pozneje od leta 1965 do 1969 kot posebna komisija pri ZZB NOV Jugoslavije in nazadnje zopet v samostojni organizaciji »Zvezi rezervnih vojaških starešin Jugoslavije«.

Da je organizacija doživela toliko različnih imen, je iskati vzroke predvsem v strukturi njenega članstva. V prvih letih po osvoboditvi, so bili v teh vrstah predvsem prekaljeni borci našega osvobodilnega boja. Ko so se stvari normalizirale, ko je zaživela naša nova domovina, ustanavljale so se šole rezervnih oficirjev, iz katerih so prihajali novi kadri, se je struktura pomembno spremenila. Mnogo starejših borcev — rezervnih starešin nas je zapustilo, na njihovo mesto pa so prišli mladi, zato je razumljivo, da se je organizacija pomladila. Prav zato je zvezni odbor ZZB NOV Jugoslavije in komisije ZROP pri zveznem odboru ZZB začele v letu 1968 razpravo o ponovni osamosvojitvi rezervnih oficirjev in podoficirjev. Izkazalo se je, da deluje v organizaciji Zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev nad 60 % mladih starešin. Na podlagi takšnih analiz so zvezni odbor ZZB NOV Jugoslavije, potem pa še odbor ZZB NOV Slovenije in komisije za rezervne oficirje in podoficirje ob koncu leta 1969 sprejeli sklep, da se sedanje komisije pri organizaciji ZZB NOV preimenujejo v iniciativne odbore za organizacijo in izvedbo skupščine Zveze združenj rezervnih oficirjev in podoficirjev. Tako so bile v mesecih oktober — november preteklega leta izvedene

(Nadaljevanje na 8. strani)

CENILNE KOMISIJE

za ugotavljanje prometne vrednosti nepremičnin in pravic

Na zasedanju v marcu letos sta oba zbora občinske skupščine imenovala 29 članov posebne cenilne komisije. Naloga članov te komisije je, da bodo v posameznih primerih ugotavljali prometno vrednost nepremičnin in pravic, kadar te prodajajo ali kupujejo občani.

Po 8. členu temeljnega zakona o prometnem davku od nepremičnin in pravic je davčna osnova za prometni davek od nepremičnin in pravic prodajna cena ali vrednost dogovorjenega povračila, oziroma PROMETNA VREDNOST nepremičnine ali pravice takrat, ko nastane davčna obveznost za plačilo prometnega davka.

Davčno osnovo ugotavlja davčna uprava. Če je ta mnenja, da dogovorjena — v pogodbi navedena prodajna cena — ne ustreza prometni vrednosti nepremičnine ali pravice, bo ugotovila prometno vrednost posebna cenilna komisija.

Zato bo odslej davčna uprava, če bo podvomila in imela upravičene pomisle-

ke, da so pogodbene stranke v pogodbah, ki jih bodo sklenile ali v postopku za dedovanjem pred sodiščem napovedale nerealne, prenizke in nesprejemljive ali celo samo simbolične vrednosti, s posebnim sklepom izmed imenovanih cenilcev izbrala najmanj 3 člane. Ti člani bodo kot strokovnjaki s področja kmetijstva, gozdarstva, gradbeništva ali avtomehanike dolžni podati po ogledu stvari natančen izvid in obrazloženo strokovno mnenje o prometni vrednosti nepremičnine, oziroma pravice. Sele na podlagi tako zbranih podatkov o prometni vrednosti nepremičnine ali pravice, bo davčna uprava odločila o odmeri prometnega davka.

T.

DUŠAN POŽENEL-DJURO

Globoka ljubezen do domovine, do svobode in socialne pravičnosti je bila tista sila, ki je v našem ljudstvu razplamtela ogenj upora in množičnega junaštva. V naši deželi ni kraja, ki ne bi imel svojih junakov, borecev ali aktivistov. Neizčrpani so dogodki iz naše osvobodilne vojske, ki vedno znova zaživijo v krajih in ljudeh, živih pričah junaštva in požrtvovalnosti. Vsekakor tople misli prevevajo našo notranjost ob spominu nanje in tudi časovna odmaknjenost te njihove veličine ne more zabrisati.

Zato se te dni spominjamo borca DUŠANA POŽENELA-DJURO, katerega ime je tesno povezano z osvobodilnim bojem v naših krajih.

Rojen je bil leta 1911 v Bazovici pri Trstu. Svojo mladost je preživel na Primorskem. Sin trde in skope kraške zemlje se je v boju za vsakdanji kruh oblikoval ob očetu delavcu, kolarju, v kremenitve človeka. Kot otrok zavedne slovenske družine je zgodaj spoznal krvoločne kremplje fašizma. Ob znanem bazoviškem procesu je moral bežati iz ljubljene Primorske v Ljubljano. Kot beguncu mu pot ni bila posuta s cvetjem. V trdem boju za obstoj ni mogel nadaljevati šolanje za zobotehnik. Tako ga je življenjska pot zanesla med naše rudarje. Ti so kmalu vzljubili mladega fanta, polnega rodoljubja in razredne delavske zavesti.

Tako srečamo Dušana Poženela v hudih dneh leta 1941 med prvimi aktivisti v Rečiški dolini. Njegov lik je postal kaj kmalu v teh krajih simbol požrtvovalnega tovarštva, tiste tople in resnične človeške povezanosti, ki se je odražala v tisočih naših partizanov.

Ko so ga objeli temni, zeleni gozdovi, ki so mu bili glasniki svobode, je zaradi hrabrosti in proletarske zavesti kmalu zavzel med prvimi aktivisti vodilno mesto. Postal je sekretar okrajnega komiteja KPS, organiziral organizacijo SKOJ in odpor proti okupatorju. Še preden je odšel v ilegalo, je bil povezan z okr. sekretarjem OF Tonetom Grčarjem-Vrunčem, pozneje s Pavličem in Ribičem. Številne akcije na zasavskem in laško-rečiškem območju so delo njegove čete. V Zgornji Rečici, kjer so mnogi domačini sodelovali že od leta 1941 je največkrat bival pri Francu Lahu p. d. Povšetju, Krambergerju, Deželaku, Krempešu, Napretu, Lavrincu-Kovačevim in drugimi, ter nad Šmihelem pri Matiji Klemenčiču in Jaki Mauriju.

Njegovo sovraštvo do okupatorja in domačih izdajalcev se je iz iskre razplamtelo v mogočen plamen, ki je zajel večino ljudi v rečiški do-

lini in Laškem. Okupator je odgovoril na odpor s hudim nasiljem, saj je samo iz Rečice, Jederti in Laškega 206 prebivalcev žrtvovalo svoja življenja za domovino.

Pri Klemenčičevih nad Šmihelem je bila javka. Vsak dan je Matija Klemenčič, ki je bil čevljar pri zavednem mojstru Pegancu v Laškem, izvrševal naloge za osvobodilno fronto. Klemenčič je bil že pred vojno predan delavskemu naprednemu gibanju. Vključen je bil tudi

PAVLA ROVAN-JANA

v Šalabaličevo skupino, ki je bila ena med prvimi in so prav vsi v njej darovali svoje življenje za svobodo.

Ceprav je Matija Klemenčič že leta 1942 umrl v taborišču Mauthausu, je njegova žena Marija nadaljevala z delom za OF in je tako Dušan Poženel-Djuro imel v tej hiši stalno zatočišče, od koderkoli je prišel. Klemenčičeva sta tudi v svojem sinu Maksu imela hrabrega kurirja, ki je kot otrok prenašal v košu, butarah, kanglji za mleko in na razne načine literaturo v Laško, od tam pa hrano tudi naprej do Jaka Maurija za partizane.

Tako je tudi usodnega dne 14. aprila 1944 prespal Dušan Poženel pri Klemenčičevih v »kamri«. Zjutraj je mali Maks odšel zanj v Laško po nemške časopise in »Štajerskega gospodarja«. Djuro je še čakal na aktivistko Poldčko iz Slivnega. Svoj nahrbtnik je naslonil ob vrata kámre in rekel, da je pripravil načrt za miniranje železniške proge in da mu je nadvse dobro služil vozni red, ki mu ga je pred dnevi priskrbel mladi Maks. Nato je odšel nazaj v izbo.

Nemci že dalj časa niso vpadali v hribe in zato pred hišo ni bilo straže. Kmalu nato je močno potrkalo na večna vrata, ki se krepko odpro in na vratih je stal nemški vojak, ki je zahteval jajca. Vprašal je še, kje je drugi član družine, ker so na vratih po takratnem predpisu morala biti imena prebivalcev

hiše vidno označena. Ko je mama Marija razložila, da je fant odšel v Laško, se je vojak odstranil.

Dušan Poženel je v kámri slišal ta razgovor in se umaknil z revolverjem v roki, za posteljo. Hotel je obvarovati Klemenčičevo mamo in sina, saj bi jima Nemci prav gotovo požgali domačijo in ju odpeljali. Dušan Poženel je bil popolnoma miren in rekel »spet sem jo srečno odnesel«.

Ko se je vrnil Maks s časopisi, je za njim prihitela sosedka in mater opozorila, da se Nemci vračajo iz doline. Nihče ji ni povedal, da je Dušan Poženel pri njih, četudi je bila zavedna. Ko je odšla, mu je Maks prinesel iz drvarnice velik koš z grabljami in tako je Dušan odšel iz hiše kot kmet na njivo, po travniku navzdol ob nasprotni strani v gozd. Njegov nahrbtnik je Maks zakopal takoj v bunker ob gnojšču, kjer je bilo skrivališče za material OF. Dušan se je umikal hajki, na katero je bil opozorjen.

Ko so popoldne Klemenčičevi zvedeli, da so v hajki Nemci ustrelili nekega partizana, so onemeli. Njihova slutnja je bila žal resnična, padel je borec Dušan...

V spokojno tišino sončnega popoldneva je 14. aprila 1944 odjeknil rafal in na robu smrekovega gozda uničil mlado življenje. Dušan je obležal večkrat zadet v noge, ob plitvi grapi, oddaljeni komaj dva metra od gozda, ki bi bil sprejel hrabrega borca v svoje varstvo, kot že tolikokrat prej. Tam je cvetela prebujajoča se pomlad, ovita v brstje in zelenje — njemu pa je ugašalo življenje na tej poslednji usodni poti. Hudo ranjen je storil to, kar so pred njim napravili že mnogi borci, ki so si pogumno sami vzeli življenje ter tako izpolnili svojo zaobljubo »nikoli živ sovražniku v roke«.

Orožnik, ki je na Dušana streljal, je nato odšel k bližnjemu kmetu in po nemško zahteval od njega, naj partizanovo truplo odpelje v Laško. Kmet ga ni hotel razumeti in orožnik je svojo zahtevo ponovil še v slovensčini...

Kmalu je v mrtvašnici, na pečici slame, ležala nova žrtev izdajalca. Nemci so se hrupno in zmagoslavno vračali v dolino, saj so dobro vedeli koga so ubili. Tudi v Celju so slavili svojo navidezno zmago.

Ceprav so prepovedovali obiskovati njegov grob, so tam nenadoma opazili sveže cvetje in rdečo zvezdo.

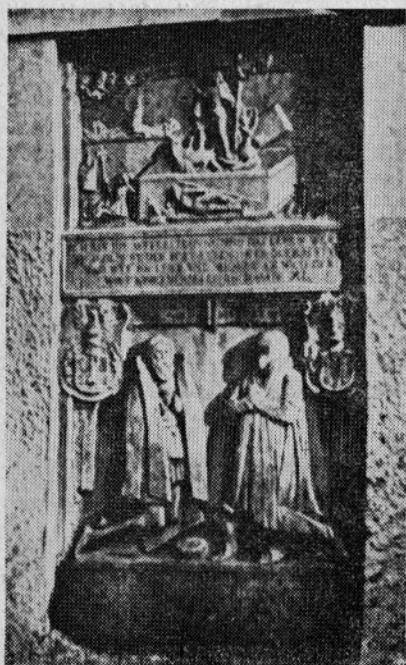
In tako je k trpečim materam stopila s solzami in bolečino še mati Poženelova...

JANEZ KRSTNIK VALVASOR IN LAŠKI ŠPITAL (2)

IZ PREJSNJE STEVILKE:

LETA 1560 JE VALVASOR OBNOVIL, OZIROMA DOPOLNIL LAŠKI ŠPITAL. TEDANJEMU STAREMU ŠPITALU (NA MESTU SEDANJE POSEBNE SOLE) IN ŠPITALSKI CERKVI (NA KRAJU, KJER SO SEDANJE PISARNE IN RECEPCIJA HOTELA SAVINJA) JE DODAL ŠE LASTNO ŠPITALSKO USTANOVO Z NOVIH ŠPITALSKIM POSLOPJEM (NA MESTU HOTELA SAVINJA).

Dve novi zgradbi za javno uporabo, ki sta bili poleg cerkve in župnišča največji poslopji v tedanjem trgu Laško, sta spremenili in olepšali izgled Laškega in vzpodbudili tudi druge tržane k novim gradnjam, tako da lahko kar govorimo o Valvasorjevi dobi v urbanističnem razvoju Laškega. Valvasor je pripeljal v Laško svoje rojake iz okolice Bergama. Verjetno jih je uporabil kot zidarje, ti pa so se po končanih delih naselili v Laškem in okolici. Še danes najdemo v laškem

NAGROBNIK VALVASORJA IN NJEGOVE ZENE V LAŠKEM

okolju priimek ali hišno ime Bergomaš; ime prihaja od italijanske besede Bergamasco (izg. bergamásko), ki pomeni človeka, doma iz Bergama in okolice.

Janez Krstnik Valvasor je umrl 2. novembra 1581 na svojem gradu Šrajbarski turn pri Krškem. Po lastni želji je bil pokopan v Laškem v špitalski cerkvi poleg svoje prve žene Emerencijane. V oporoki je naročil, naj njegovi trije nečaki postavijo obema »pošten nagrobnik«, ki je še danes ohranjen.

Ko so namreč špitalsko cerkev podrli, so spomenik vzdali v severno steno kaplanije (kjer je ograjen vrt). Tako lahko še danes opazujemo podobo moža z brado in dolgimi lasmi, kako skupno s svojo ženo kleči in sklepa roke k molitvi; oba imata za hrbtom upodobljena rodbinska grba Valvasorjev in Kislov. Spodaj je napis v nemščini, ki se v slovenskem prevodu glasi:

»Tukaj leži pokopan plemeniti in poštenu gospod Janez Krstnik Valvasor (na kamnu piše: Vavasor) s Šrajbarskega turna, zastavni imetnik gosposčine Laško, ki je umrl dne 2. novembra leta 1581 in njegova žena Emerencijana rojena Kislova, ki je umrla dne 19. januarja (15)72. leta; obema naj bo Bog milostljiv in usmiljen. Amen.«

Zgoraj je še več prizorov in izrekov iz biblije.

Tri mesece pred smrtjo, 2. VIII. 1581, je Valvasor na svojem gradu Šrajbarski turn naredil oporoko, katero je poleg njega podpisalo še 7 prič. Ta oporoka je zelo značilna za bogataša tedanje dobe, najprej trgovec, nato plemič, ki se je moral naravnost truditi, da je razdelil raznim ljudem svoje veliko premoženje, ker ni zapustil potomcev.

Iz oporoke razberemo skrb, da bi rod Valvasorjev kljub temu ostal na Slovenskem, najdemo pa tudi važne določbe, ki se tičejo zgodovine Laškega. Zato si bomo to oporoko podrobneje ogledali. Prepis oporoke je še pred 70 leti hranil laški občinski arhiv.

V uvodu oporoke pravi Valvasor, da si je svoje premoženje nabral, prihranil in pridobil s pridnostjo, trdim delom in s tveganjem (kot trgovec) in da je le manjši del svojega premoženja podedoval (v Italiji). Večino svojega premoženja je zapustil svojim nečakom, sinovom svoje umrle sestre Katarine Francišče Moscon (Moškon).

Mosconi so bili prav tako Italijani kot Valvasorji in prav tako trgovci. Inocenc Moscon je bil najprej trgovec v Beljaku na Koroškem, nato se je preselil v Ljubljano, tukaj na-

prej trgoval in postal 1527 ljubljanski meščan. Franc Moscon je bil verjetno njegov sin in ta je najbrž v Ljubljani spoznal Valvasorja, s katerim sta ga družila ista narodnost in poklic in končno se je poročil z njegovo sestro. Izmed 5 sinov, ki sta jih imela zakonca Moscon, je stric Valvasor posebej obdaril brate Petra, Mihaela in Marka Antona (italijansko je to eno ime Marcantonio). Njim je zapustil posestvo v domovini (v pokrajini Bergamo), posestvo Šrajbarski turn in zastavno pravico do laške gosposčine, precej denarja in druge premičnine.

Grad Medijo (Izlake pri Zagorju) je Janez Krstnik Valvasor zapustil Hieronimu Valvasorju. Zapustnik piše v oporoki, da je Hieronim samo njegov soimenjak in ne sorodnik, da pa mu je dolga leta zvesto in pridno služil in stregel, zato ga želi obdariti; posebej pa želi s to zapuščino poskrbeti, da bo ime Valvasor še naprej ostalo v naših krajih.

Hieronim je bil prav tako doma iz kraja Telgate pri Bergamu, biti je pa moral precej mlajši od svojega dobrotnika, saj je bil ob podpisu oporoke še samski in je umrl 31 let za njim (leta 1612). Dalje piše zapustnik v oporoki, če se bo Hieronim oženil in bo bival v deželi ter imel moške potomce, naj mu bratje Moscon izplačajo še 10.000 goldinarjev. Hieronim je res izpolnil vse te pogoje in dobil še izplačan denar. Živel je s svojo družino na gradu Medija in se ukvarjal tudi z raznimi podjetniškimi posli. Z Markom Antonom Mosconom sta bila celo solastnika majhnega rudnika bakra pri Radečah, za katerega sta pa leta 1602 trdila, da jima povzroča veliko stroškov (v okolici Radeč je bilo namreč v tem času več majhnih rudnikov, tudi krajevno ime Rudna vas kaže na to).

Hieronim Valvasor je bil leta 1602 sprejet med kranjsko plemstvo (privzel si je grb Janeza Krstnika Valvasorja — orla z razprostrtimi peruti nad trdnjavo) in izmed njegovih 4 otrok je bil Jernej Valvasor oče slavnega kranjskega zgodovinarja Janeza Vajkarda Valvasorja. To je bil najznamenitejši član rodbine Valvasor, ki je vse svoje premoženje porabil za izdajanje knjig, ki govorijo o znamenitosti naših krajev.

(NADALJEVANJE PRIHODNJC)

Likovni svet najmlajših

Piše in komentira: JOŽE MAJČEN

»Tic, lisi auto!« — tako me je poprosil mali Danilo, ki bi se rad popeljal z avtomobilom.

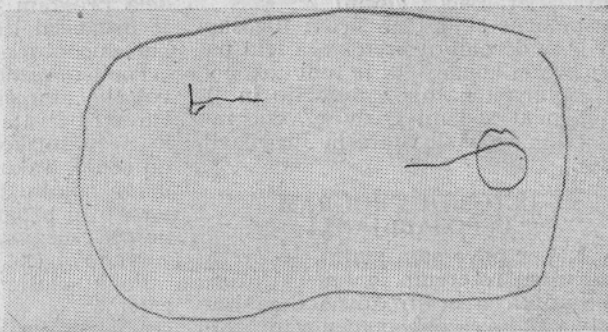
Potrudil sem se in narisal lepo limuzino najnovejšega tipa.

»To ni auto« — mi je zabrusil, ko sem mu ponudil svoj enkratno uspeli izdelek. Pograbil je svinčnik in narisal »svojo« auto. Preden sem utegnil ugovarjati, je že zabrnelo — Danilo je odpeljal.

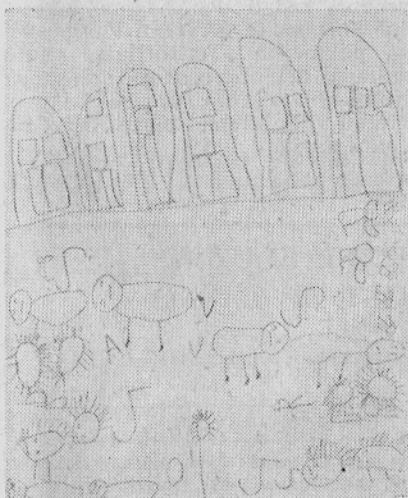
Spoznal sem, da je »resnica« otroka drugačna kot »resnica« odraslih. Medtem ko je Danilo, prepotoval s svojim avtomobilom, ki je imel VOLAN in KLJUC, dobršen del sveta, sem ostal jaz s svojo čudovito oblikovano »lupino« doma.

Auto

AVTO, KAKOR
GA JE NARISAL
MALI DANILO,
STAR KOMAJ
DVE LETI IN POL

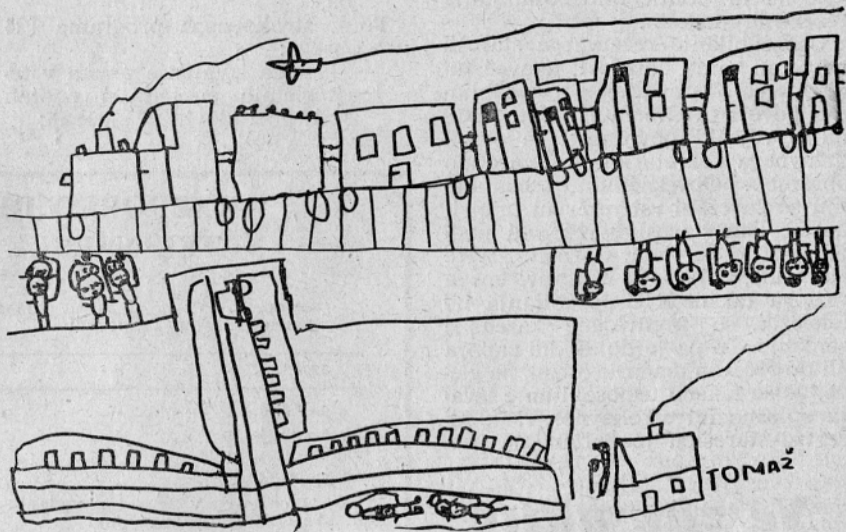
PRIPOVEDKA O JEŽKU IN LISICI

Očka, ali si kdaj pomislil na to, da je ta lisička lahko mali Aljažek ali Spelca, ki se previdno približa tvoji ostru bradi, da bi se prijetno zbodla v lička in začutila tvojo bližino? Lahko da je, saj ima dve nogi in ježek tudi.

Na topli, varni domek je medtem posijal sonček...

Na železniški postaji

TOMAŽ 5 LET.

Jutri se odpeljemo z vlakom — k dedku, babici, teti, na morje ali še dalje, v

daljne kraje, na konec sveta. Ali pa mu naložimo samo svoje sanje, pomahajmo in ostanimo doma.

Atek, mamica, sestrica in jaz

LUKA, 6 LET.

Luka je prepričan, da je narisal vse tako, kot je v resnici. Kmalu bo sobota in nedelja, šli bomo na sprehod, nabrali rožice in se prijetno utrujeni vrnili domov.

Luka verjame v to, kar je narisal. Zato ga ne sprašujemo, kaj je to, kar je narisal, in zakaj nas je tako narisal.

Lepota otrokovega likovnega izražanja je v iskrenosti, preprostosti in pristrčnosti. To je pisava naših najmlajših, najčistejša govorica, v kateri se nam razodevajo takšni, kakršni so.

STARŠI DAJTE OTROKU V NAJNEZNEJŠI MLDOSTI MOŽNOST, DA BO IZRAZIL TO, KAR JE SPOZNAL, DA BO ISKRENO IZPOVEDAL TO, KAR ČUTI! DAJTE MU V ROKE KOS PAPIRJA IN SVINCNIK!

Usposabljanje rezervnih vojaških starešin

(Nadaljevanje s 4. strani)
ustanovne skupščine širom Jugoslavije, v decembru preteklega leta pa še zvezni kongres, ki je tudi dokončno oformil našo organizacijo in ji tudi dal sedanji naziv »Zveza rezervnih vojaških starešin Jugoslavije«.

LETOŠNJI PROGRAM USPOŠABLJANJA

Kakor pove sam statut, je Zveza združenj rezervnih starešin družbeno politična in strokovna organizacija, ki ima velik pomen v organiziranju vseljidskega odpora. Kot taka ima svoj program dela. Njena naloga je predvsem strokovno, splošno in politično usposabljanje rezervnih starešin.

Usposabljanje rezervnega starešine pa ni samo dolžnost, temveč tudi obveza. O obveznosti usposabljanja govori predvsem 77. člen zakona o vojaški obveznosti in odlok državnega sekretariata za narodno obrambo. Obveznemu usposabljanju so zavezani vsi rezervni oficirji do 50. leta starosti in rezervni podoficirji do 45. leta starosti. Za te starešine, ki bi se iz neopravičenega razloga takšnega usposabljanja ne udeležili, so predvidene kazenske sankcije. To pa je do 30 dni zapora ali do 500, din denarne kazni, ne glede, če se takšno usposabljanje izvaja splošno ali strokovno. Vsak rezervni starešina je dolžan, da pre-

dela program izobraževanja, ki ga je predpisal državni sekretariat za narodno obrambo.

Pouk obveznega programa za vse vojaške starešine v rezervnem sestavu se izvaja v koledarskem letu in ne v šolskem, kot je bil običaj do sedaj. Tako predvideva pouk 12 ur za splošni program in 24 ur za strokovni program, to je skupaj 36 ur obveznega programa za vse rezervne vojaške starešine.

Pouk splošnega programa (12 ur) zajema:

- 6 ur za predavanja in seminarje;
- 6 ur za prispevke in članke strokovni reviji »Naša obramba.«

Pouk strokovnega programa (24 ur) obsega:

- 14 ur za izvajanje pouka v teritorialnih enotah in enotah JLA, po rodovih in službah;

— 10 ur za članke v strokovni reviji »Naša obramba«.

Za izvajanje splošnega programa skrbi občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin, ki ima nalogo, da vabi starešine na predavanja in pripravi za to tudi ostala organizacijska dela.

Predavanja so organizirana po vseh večjih krajih. Na programu so tri teme, ki bodo obdelane do konca aprila.

Prva »Aktivnost tujih obveščevalnih služb do organizacije vseljidske obrambe in »JLA v luči najnovejših dogodkov v svetu« je že izvedena, ostali dve »Vojno strateške koncepcije NATO in Varšavskega pakta« in »Teritorialne enote sestavni del oboroženega splošnega ljudskega odpora« pa so na programu zadnje dni marca in v začetku aprila.

RUDI VREČAR

Ne zamudite

SEMINAR ZA OBRITNIKE

Strokovni odbor za obrt pri Gospodarski zbornici iz Celja nam je sporočil, da bo priredil dva enodnevna seminarja za vodenje poslovnih knjig zasebnih obrtnikov in gostilničarjev.

Oba seminarja bosta v mali dvorani doma Dušana Poženela v Laškem. Prvi, namenjen zasebnim gostilničarjem bo 17. aprila 1970, drugi za vse ostale zasebne obrtnike pa 5. maja 1970.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TIČAR — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 — Cena za posamezno številko 1 N-din — Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-55 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Tisk in kličej GP Cetis Celje

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA APRIL 1970

V aprilu 1970 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1970	ZIVINOZDRAVNIK
4. 4.— 6. 4.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško
11. 4.—13. 4.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče
18. 4.—20. 4.	Dr. Malenšek Slavko, Laško
25. 4.—28. 4.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj drugega dne.

Dežurni veterinar vrši umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

V nujnih primerih lahko kličete na telefon št. 73996 (dr. Malenšek Slavko).

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA APRIL 1970

V času od 1. do 30. aprila bo dežurna služba zdravnikov in medicinskih sester za področje Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1970	Zdravnik	Medicinska sestra ali bolničarka
1. 4.— 5. 4.	Dolanc dr. Jože	Sölösi Helena
6. 4.—12. 4.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
13. 4.	Pečar dr. Samo	Maroša Marija
14. 4.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
15. 4.—16. 4.	Pečar dr. Samo	Maroša Marija
17. 4.	Dolanc dr. Jože	Sölösi Helena
18. 4.—19. 4.	Pečar dr. Samo	Maroša Marija
20. 4.—26. 4.	Dolanc dr. Jože	Sölösi Helena
27. 4.—30. 4.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, na se javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulanti.